

Byla to klidná noc. Bylo to jen pár dní od zastávky v přístavu a zásob alkoholu alkoholu se zatím žádný poník nedotkl. To se mělo brzy změnit.

Ramuel, nejlepší, nejtalentovanější, nejkrásnější, nejrychlejší (...vážně, Narcisi, takhle jí to budeš vyprávět?) (Říkám pravdu, nemůžu skrývat své vlastnosti.) (Mohli byste se laskavě vrátit k příběhu?!)

Takže tedy, Ramuel den předtím obeznámil své přátele na lodi, že se tu noc uspořádá "čajový dýchánek", jak jejich malé půlnocní seance nazývali. Celkový počet bylo, i s Ramuele, sedm poníků, ale Gypsy měl tu noc hlídku v koši a Scar Eye musel stát u kormidla. Další poníky se Ramuel pozvat nezdráhal. Pouze této šestici důvěřoval natolik, že by o jeho dýcháncích nikdy neprozradili kapitánovi. Ne, že by kapitán zakazoval posádce chlastat, ale po té, co malém byl kapitán zraněn poníkem z vlastní posádky, jenom proto, že se krátce před útokem naléval ve skladu, byl na konzumaci alkoholu byl Bloody Mask přísnější. Žádné chlastání ve službě, jestli se někdo ožere, má zakázáno vycházet z podpalubí (a že se posádka postarala, aby nevyšel), atd.

Ramuela si tato pravidla uvědomoval a proto pořádal své dýchánky pouze po nocích a zval pouze poníky, které si oblíbil, kterým mohl věřit.

Ten večer byl však něčím zvláštní, k zaběhlé skupince poníků měl přijít nový člen, nebo přesněji členka. Před pár týdny se k nim na doporučení Scar Eye přidal další nováček, mladý jednorozec jménem Kajus. Přestože moc nemluvil, dokázal být dobrým společníkem ke konverzaci. (Jasně, protože většinou kecáš tak moc, že Mladýho ani nepustíš ke slovu.)

Byl to právě Kajus, kdo Ramuelovi doporučil, aby pozvali na dýchánek dalšího poníka. Pegas byl prvu trochu skeptický. Red Saber byla stejně jako Kajus nový přírůstek do posádky, ale v očích mnohých byla jenom hříbě a k tomu ještě dcera kapitána. Přesto musel Ramuel uznat, že první pohled může klamat. Krátce po jejím příchodu mu dal Bloody rozkaz, aby jeho dceru naučil šermovat a i přes prvotní nešikovnost mladé klisničky, Saber ukázala kázeň a odhodlanost. Ramuel si dokonce odhodlal říct, že by jednou mohla být zpola tak dobrá jako je on sám.

Konečně se začali scházet. Hned po Ramuelovi dorazil Sea Wolf, po něm Lucky. Ten si jako obvykle požádal o sider. Vždy byl jediný, který nikdy nepil tvrdý alkohol.

Jako poslední přišli Saber s Kajusem. Saber vypadala malinko nervózní, ale velice rychle se rozmluvila.

Když jí podal Ramuel láhev rumu, zatvářila se malinko nejistě.

"Co je?" zeptal Saber, která si láhev prohlížela, jako by něco takového v životě neviděla.

"No, já..." začala klisna, ale Kajus jí rázně přerušil.

"Dej to pryč, Saber je na tohle moc mladá."

"A cos čekal, že se tu bude díť? Už jsi tu byl, víš, že se tu chlastá."

"Ale vždyť je to stále hříbě a..."

"Naval to!" křikla Saber a vytrhla Ramuelovi z kopyta láhev, kterou následně vypila téměř polovinu. Jenom aby všechno malém vyzvracela.

"Co to je?" řekla mezi záchvaty kašle.

"Možná bys měla radši zkusit můj cider," řekl ustaraně Lucky. "Já taky nemám moc rád rum."

"A nebo by neměla pít vůbec," stál si za svým Kajus.

Sea Wolf se uchechtl. "Nevěděl jsem, že si s sebou Saber přivezla mámu."

Než stačil Kajus nějak argumentovat, Saber do sebe nalila i zbytek láhve, tentokrát s jenom malým zakuckáním. Kajusův ustaraný pohled zjevně ignorovala.

A takto to pokračovalo celý večer. Řeči, alkohol, smích.

Byl to Kajus, který postřehl, že se Saber vydala zpátky na palubu. Poslední co viděl byla její oháňka. Okamžitě se vydal za ní. Zbytek skupiny ho následoval. Ses Wolf s Ramuelem už v sobě měli pár promille a Lucky nechtěl zůstat sám.

Saber seděla u zábradlí a upřeně hleděla na moře. Nikoho ani ničeho si nevšimla, pouze hleděla, jak se převalují vlny.

Jakmile jí Kajus položil kopyto na rameno, překvapeně se na něj ohlédla. V jejích očích bylo něco zvláštního.

“Um, Červenko, si v pořádku?” zeptal se ustaraně.

“Delfíni,” řekla Saber krátce a opět se otočila na moře.

“Cože?”

Rudá klisnička otráveně zavrčela. “Mluvím s delfíny.”

“A co žraloci, ty ti taky něco říkají?” zasmál se Sea Wolf, ale jakmile se do něj zabodl Sabeřin pohled, hravě zvedl kopyta vzhůru, jako by snad vytvářel ochrannou hradbu.

“Delfíni znají cestu k podmořskému moři,” pokračovala klisnička. “Prý v něm žijí mořští poníci. Ti nemají nohy, ale ocas. My je ale nemůžeme vidět, protože se suchozemských poníků bojí.”

“A-aha,” řekl Kajus nervózně. “No, to je hezký, ale možná by jsme měli jít zpátky do podpalubí. Jsem si jistý, že ty delfíny uslyšíš i odtamtud.”

“Nemůžu!” Křikla Saber a Kajusovi se vytrhla. “Mořští poníci přišli o královnu! Královna Athéna se zamilovala do rybáře a aby mohli být spolu, odešla na souš. Království nemá vládce a s takovou by se mohla začít válka o trůn. Potřebuji mě.”

“Cože, co tím- SABER NE!” Než se Kajus stihl nadát, červená pegaska přeskočila přes zábradlí. Bez váhání se za ní vrhl, ale stihl se jí akorát zakousnout do ocasu. Možná by sám spadl, kdyby ho na poslední nezachytil Ramuel, který se zapřel o zábradlí.

Jak se Saber houpala nad mořem, nepřestávala křičet: “Pust'te mě! Můj lid potřebuje královnu, delfíni to říkali!”

To už to Sea Wolf nevydržel a s hlasitým smíchem se svalil k zemi. Ani si nevšiml, jak se okolo nich scházel zbytek posádky.

Až hlas kapitána celou událost ukončil.

“No a když jsme tě pak společnými silami vytáhli zpět na palubu, kapitán si tě odvedl do své kajuty,” zakončil své vyprávění Ramuel.

“To je vážně všechno?” zeptal se Scar Eye.

Ramuel sklopil uši, ale nakonec dodal: “A kapitán mi uložil test, protože jsem dovolil se jeho dceři takhle opít.”

Saber musela pousmát. Konečně věděla, proč se toho rána probírala v tátově posteli s totálním oknem ohledně předešlé noci.

“Tak děkuju,” řekla Saber a vydala se do skladu utřídit zásoby. Než se však došla k podpalubí, zastavil jí Lucky.

“Saber, chci ti jenom jenom pogratulovat k tvojí korunovaci.”

Saber se chtěla zasmát, ale věděla, že to zelený poník myslí vážně.